

aldrig sagt, — det er aldrig falsket mig ind; thi det er jeg overbevist om, at Finantslovsforslaget er nøiagtigt gennemgaaet deels i det andet Thing og deels af Regjeringen. Hvis der altsaa fandtes saadanne Feil, som vare overseete ved Sagens anden Behandling paa det andet Sted, ville de vistnok være blevne rettede. Men, hvad jeg har sagt, og hvad jeg vedbliver endnu, det er, at dette Things Virksomhed skulde ene og alene dreie sig om at kritiskere det Administrative, hvis der fandtes Anledning dertil, og jeg meente, at vi ved flere Leiligheder havde seet heldige Resultater af, at der her i Thinget var gjort opmærksom paa enkelte Ting, som vare overseete i det andet Thing. Dertil have vi Leilighed under de forffjellige Behandlinger, og jeg troer derfor gjentagende at burde yttre, at det efter min Mening ikke er nødvendigt, at et Udvalg nedfattes. Det ærede Medlem, som sidder lige overfor mig (Wesfely), har vel gjort opmærksom paa et Par Puncter, som Opmærksomheden kunde henledes paa. Det første Punct angif den nye Udmøntning af Penge, som skulle circulere i hele Monarchiet, og Inddragningen af de ældre; men denne Sag er jo saa tilstrækkeligt oplyst fra den høitærede Finantsministers Side, at jeg virkelig ikke troer, at der derved kan opnaaes Noget, selv om man vilde opponere derimod, idet han jo bestemt har erklæret, at Regjeringen vil overtage Ansvaret i saa Henseende. Heller ikke kan jeg troe, at Udgifterne ved den nye Udmøntning ville blive af stor Betydning, hvilket jo ogsaa tilstrækkeligt er blevet oplyst. Hvad derimod angaaer det andet Punct, som det ærede Medlem har udhævet, angaaende Ublaandet af $2\frac{1}{2}$ Million til Finantserne, for derved at inddrage de i Holsteen circulerende „Cassenscheine“, imod at Finantserne for dette Laan betale $2\frac{1}{2}$ pCt. Rente — troer jeg der staaer — da kan der vel siges Endeel derimod; men, vel betragtet, troer jeg, vi Alle maae ønske, at disse Sedler komme ud af Circulationen, at den Mønt, der skal gaae og gjælde i hele Monarchiet, bliver eensartet, og at vi ikke have at trækkes med disse „Cassenscheine“. Er det først afgjort, at de have Værdi, som Tilfældet er, saa maae vi ogsaa see at faae dem ud af Verden, see

at faae denne Sag ordnet saaledes, at eensartet Mønt kommer til at gaae og gjælde i hele Monarchiet. Altsaa, selv om man vil paatale disse to Puncter, som vist kunne være værd at omtale, for desto bedre at blive belært og oplyst i saa Henseende, troer jeg ikke, at det kan bidrage til, at Nogen, der er imod et Udvalgs Nedfattelse, derved skulde forandre sin Anskuelse.

Formanden: Jeg turde maaffee gjøre opmærksom paa, at disse tvende af den ærede 5te Landstingsmand for 1ste Kreds (Wesfely) nævnte Exempler dog ikke fremtidigt maatte give Anledning til nogen Discussion om selve Realiteten af dem.

Andrø: Jeg skal, sluttende mig til den høitærede Formands Udtalelse, naturligtvis slet ikke indlade mig specielt paa de Exempler, der her ere fremsførte, hvilket vilde være at foregribe Sagens Behandling paa et senere Stadium; men jeg skal dog, da en Opfordring meget directe er bleven henvendt til mig om at udtale mig om Nødvendigheden af Udvalgs Nedfattelse i Anledning af sliige Forhold, ikke tilbageholde den Ytring, at jeg ingenlunde anerkjender nogen Nødvendighed af et Udvalgs Nedfattelse, for at behandle den Art af Spørgsmaal. Til almindelige Udtalelser til at yttre sig om disse Forhold vil der jo her i Salen være Anledning nok for de ærede Medlemmer, som formene, at dette er rigtigt og passende. Iøvrigt vil man ikke overse, at det skulde være besynderligt, om saadanne Ytringer ikke ved andre Lovforslags Behandling end ved Finantslovens vilde kunne finde en Plads. Specielt troer jeg saaledes, at Ytringer, angaaende den ene Gjenstand, der her blev bragt paa Bane, meget vel kunde have været knyttede og, saavidt jeg erindrer, have været knyttede til et for nylig her igjennem Thinget passeret Lovforslag. Jeg har stor Frygt for den Art af løse Udtalelser, der ikke føre til Noget, og jeg indseer aldeles ikke, hvorledes Landstinget skal kunne komme til at udtale sin Mening, selv om der forelaa en nok saa vidtløftig og en nok saa vel motiveret Betænkning, naar denne ikke gik ud paa at fraraade en eller anden Bevillingssum; thi de almindelige Ytringer, der udtales i Ud-